

Telemetrie Maand Mei 2024

Ik heb in de afgelopen tijd in de privésfeer ervaren hoe lastig het is om een bepaalde situatie te moeten accepteren omdat hetgeen zich afspeelde geen onderdeel is van mijn leerproces maar mij wel heel dicht bij mijn hart staat.

Natuurlijk kreeg ik wel seintjes vanuit de kosmos, van manlief dus, waardoor ik vermoedde waar het over ging, maar tegelijkertijd wist ik dat het een situatie was bedoeld om zo mogelijk te begeleiden en er gewoon te zijn. Maar vooral dat laatste is wel eens lastig.

Vanuit jouw gevoel of idee zou het allemaal zo opgelost kunnen worden namelijk, maar dat is dus niet in de realiteit het geval.

Mensen komen in elkaars leven om elkaar vooruit te helpen, of dat nu partners zijn of een vriend of vriendin, of je ouders of kinderen.

Het is aan jou of je de symbolische trapeuning wil pakken maar je zult toch echt zelf omhoog moeten gaan.

Je ziet in gezinnen vaak een herhalend patroon, bijna eigenlijk een familie karma.

En toch, als er eenmaal een persoon is die de traditie doorbreekt door, soms letterlijk, te breken met bepaalde ongezonde gewoontes en levensstijl, kan dit het effect hebben als van een druppel in een meer; het wordt groter en beïnvloedt ook de rest van de familieleden juist ten positieve. Vanuit een helicopterview gezien is het opeens duidelijk waarom sommige mensen een gezin vormen; om elkaar mooier te maken en groter in de geest en om elkaar te verrijken.

En dus ja, als buitenstaander is het belangrijk ook op deze wijze de dingen te gaan zien en beschouwen, vanuit een hoger plan. Daarin kun je dan maar een ding echt doen; vragen aan de kosmos voor goede inzichten bij degene en er zijn wanneer dat gewenst is. Niets proberen op te lossen want dit zijn levenslessen van andere en vaak dierbare mensen, maar inspringen als dat nodig is.

En heel veel liefde en wijsheid sturen voor degene die dat op dat ogenblik hard nodig hebben.

Met liefs,

Karin de Jager.